

ność leczenia antybiotykami, sulfonamidami, antyseptykami itd. zapalenia ucha zewnętrznego wywołanego przez ten szczep. Zastosowanie w tych przypadkach leczenia fizykalnego za pomocą naświetlania lampą argonowo-rтeńciovą-kwarcową okazuje się bardzo skuteczne. Przypisać to należy zarówno działaniu bakteriobójczemu promieni nadfioletowych jak również korzystnemu działaniu na uszkodzone tkanki promieni podczerwonych (6). Liczba leczonych tym sposobem przypadków jest niewielka i nie upoważnia do wyciągnięcia ostatecznych wniosków. Wskazuje jednak na możliwość skutecznego stosowania w zapaleniu ucha zewnętrznego naświetleń w tych przypadkach gdzie tradycyjne metody i środki zawodzą.

P i s m i e n n i c t w o

1. Bachmann W.: Choroby psów i kotów, PWRiL, 1962.
2. Ficus H. J.: Kleintier — Prax. 13, 159, 1968.
3. Hutyra F., Marek J., Manning R., Mocsy J.: Szczegółowa patologia i terapia chorób zwierząt, PWRiL, 1962.
4. Karasek E.: Mh. Vet.-Med. 17, 741, 1962.
5. Korte G.: Kleintier — Prax. 7, 209, 1962.
6. Kostyra J.: Propedeutyka chirurgii i chirurgia, ogólna zwierząt, PWN, 1966.
7. Scupin E., Scupin E.: Kleintier — Prax. 16, 4, 1971.
8. Truszczyński M.: Bakteriologia weterynaryjna, PWRiL, 1969.
9. Zakiewicz M.: Chirurgia małych zwierząt, PWRiL, 1970.

Adres autora: lek. wet. Ryszard Ciechan, ul. Żytnia 10, 08-500 Ryki.

BOGDAN MAJORKOWSKI
Sierpc

ROZLEGŁY URAZ GŁOWY WYLECZONY CHIRURGICZNIE

W dniu 29 lipca 1972 r. przywieziono do Lecznicy dla Zwierząt w Sierpcu psa z rozległą raną głowy. Z wywiadu wynikało, że zadana została ona zębami pily. Przecięty był mięsień czołowy, sklepienie czaszki w obrębie kości ciemieniowej, odsłonięte półkule mózgowie, otwarta zatoka czołowa, przecięta kość nosowa, muszla grzbietowa i brzuszna oraz chrząstka przegrody nosowej i wargę górna. Był to pies mieszańca trzyletni, wielkości średniej. Temperatura wynosiła 37,4°C, tętno 60, oddechy 12. Wypadek zdarzył się przed godziną. Zabieg podjęto w znieczuleniu barbitulowym (Eunarcon 0,2 ml/kg), podano: trankwilina, Vetepin, Debacelina oraz Dekstran. Po usunięciu odłamków kostnych oraz chirurgicznym wyrównaniu brzegów rany i przepłukaniu wodą utlenioną następnie Riwanolem przystąpiono do zamknięcia otworu okolicy kości ciemieniowej szwami ciągłymi, a skórę i mięsień podskórny połączono razem jedwabiem szwem węzełkowym. Okolice zatok czołowych zamknięto skórą i mięśniami podskórnymi przeprowadzając jedwab przez dwie warstwy stosując szew węzełkowy. Największą trudność sprawiła okolica nosa, ponieważ rana cięta tak przebiegała, że uniemożliwiła nałożenie szwów, ale po odpowiednim zbliżeniu brzegów i przeprowadzeniu igły przez wszystkie warstwy udało się zbliżyć brzegi kilkoma szwami węzełkowymi i oddech psa się poprawił. Okolice przegrody nosa i wargę górną zamknięto szwami węzełkowymi z jedwabiu. Po zakończeniu operacji temperatura psa wynosiła 37°C, tętno 40, oddechów 8, podano dożylnie Dekstran 40 000, Cofeinę, Witaminę C i B-complex oraz na zewnątrz szwów nałożono maść Riwanolową. Pacjent dostał przed zabiegiem Debecylinę, ale mimo to przez 4 dni podawano Oxyteracynę z Witaminą B-complex i zmieniano opatrunki. Po tygodniu u psa obserwowano stopniowy powrót do zdrowia, a po trzech tygodniach rekonwalescencji pomagał właścicielowi paść bydło i pilnować objeścia, zachowując się tak jak przed zabiegiem. Rana mimo tak dużej rozległości i powikłań zagoiła się dobrze i nastąpił całkowity powrót do zdrowia. Przypadek ten świadczy, że nawet w tak

pozornie beznadziejnych przypadkach istnieje możliwość interwencji chirurgicznej zakończonej pozytywnym rezultatem.

Adres autora: lek. wet. Bogdan Majorkowski, 09-200 Sierpc ul. Miłobędzka 3, woj. warszawskie.

IGNACY KOWALISZYN
Wąbrzeźno

OBSERWACJE ODLEGŁE PO ALLOPLASTYCE POWŁOK BRZUSZNYCH U DUŻYCH ZWIERZĄT

Już na początku bieżącego stulecia podjęto próby użycia różnego rodzaju materiałów tkankowych i nie-
tkankowych dla zamknięcia szerokich wrót przepuklinowych.

W ostatnim dziesięcioleciu wyprodukowano wiele rodzajów tworzyw sztucznych o ustalonych właściwościach fizyko-chemicznych i biologicznych, które znajdują coraz szersze zastosowanie w chirurgii.

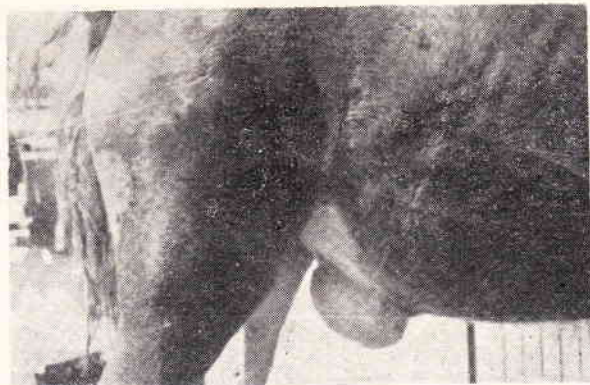
Nieliczne wyniki kliniczne o okresie odległym po wszczępieniu tworzyw sztucznych nie pozwalają, aby tego rodzaju postępowanie mogło być w pełni i ostatecznie ocenione.

W niniejszym doniesieniu podaję odległe obserwacje kliniczne po zastosowaniu siatek poliestrowych przy zamknięciu szerokich wrót przepuklinowych u konia i krowy.

Do zabiegów operacyjnych użyto siatki poliestrowej nr 13 w arkuszach o wymiarach 25×30 cm oraz nici chirurgiczne Torlen Td 150/x8, wytwarzane w CLPD w Łodzi. W celu wyjąłowienia wszystkie materiały alloplastyczne przed zabiegiem poddano gotowaniu przez 30 minut w wodzie destylowanej. Do premedykacji zastosowano dożylnie trankwilinę w dawce 1 mg/kg ż.w. Następnie podano dożylnie wodnik chloralu w dawce 8,0/100 kg ż.w. w roztworze 10%. Po przygotowaniu pola operacyjnego pierścien wokół przepukliny ostrzyknięto 5% polokainą.

Przypadek I

Przyjęto do lecznicy klacz 3-letnią z rozpoznaniem przepukliny pępkowej odprowadzalnej. Worek przepuklinowy kształtu owalnego wielkości 3 pięści (ryc. 1). Otwór przepuklinowy długości ok. 11 cm, a szerokości ok. 7 cm. Z wywiadu ustalono, że klacz była operowana rok temu, lecz przepuklina uległa nawrotowi.

Ryc. 1.

Na worku przepuklinowym wykonano cięcie skóry wzdłuż linii ciała długości ok. 13 cm. Następnie odpreparowano skórę na tempo od worka otrzewnowego na całej jego przestrzeni dookoła pierścienia przepuklinowego na szerokości około 2 cm. Odpreparowane płatki skóry, wywinęte na zewnątrz i przy pomocy